

NGUYỄN XUÂN HẢI
NGUYỄN HUY CÔN

THEO DÒNG THỜI GIAN

Thơ

NGUYỄN XUÂN HẢI & NGUYỄN HUY CÔN

THEO DÒNG THỜI GIAN

THƠ

Hà Nội 2017

vh NHÀ XUẤT BẢN VĂN HỌC

MÁY LỜI CÙNG BẠN ĐỌC

Hai chúng tôi cùng tuổi Mậu Dần, cùng họ Nguyễn, cùng quê vùng đồng bằng sông Hồng, cái nôi của nền văn minh lúa nước, cùng là kỹ sư xây dựng thuộc các khoá đầu tiên của Trường Đại học Bách khoa Hà Nội. Ngoài việc tích cực làm tròn nhiệm vụ của người hoạt động trong lĩnh vực khoa học kỹ thuật xây dựng, chúng tôi lại có niềm đam mê chung là viết sách và làm thơ. Vào cuối đời, chúng tôi lại cùng trở thành nhà báo chuyên nghiệp. Những sách mà chúng tôi viết và đã xuất bản thuộc đủ loại: Sách khoa học kỹ thuật, sách quản lý, từ điển, chính luận, sách nghệ thuật, truyện ngắn, ký sự, tiểu thuyết... Tổng cộng lại để có tới 50 cuốn, ấy là chưa kể có 8 tập với cỡ 3000 trang viết đã chuẩn bị xong còn tồn kho vì chưa có điều kiện in.

Nhân dịp tròn 80 tuổi và mừng Xuân Đinh Dậu, xin phép đọc giả cùng bạn hữu gần xa được ra mắt tập thơ chung của chúng tôi.

*“Thơ tôi thật chẳng ra gì
Ai mà cố đọc tôi thì biết ơn
Khen chê, tôi chẳng bận tâm
Miễn sao hiểu được tấm lòng của tôi
Cho dù vật đổi sao dời
Tình tôi vẫn ấm như trời sang xuân”*

Nguyễn Xuân Hải & Nguyễn Huy Côn

THƠ NGUYỄN HUY CÔN

Bút danh Kim Thi, Tri Tân, Trần Toàn Xương, Bình Lăng

Mobile: 01685932209 Email: nghuycon38@gmail.com

NGUYỄN HUY CÔN & LÊ TỎ NHƯ

*Bốn chục năm nay thoát qua rồi
Cùng nhau chung hưởng những ngày vui
Giờ đây nâng cốc mừng nhau nhé:
Ngọc Bích lễ này mãi còn tươi.*

1973-2013 40

CHÙM THƠ VỀ XÂY DỰNG

LÀM XÂY DỰNG

Làm xây dựng nghĩa là quen với gió
Đội nắng mưa, đưa ngói đỏ lên mây
Dù lang thang đi hết khắp đó đây
Vẫn hào hứng vì gây niềm hạnh phúc
Cho bao người bớt những ngày chui rúc
Nơi xóm nghèo, ổ chuột, phố phường đông
Làm xây dựng nghĩa là tâm nhìn rộng
Gắn ngôi nhà với cuộc sống dần lên
Hòa công trình cùng nhịp đập thiên nhiên
Tôn cảnh sắc cho mỹ quan đô thị
Làm xây dựng là việc làm thế kỷ
Phải tinh nghề, duy ý chí sao nên
Những công trình như bia đá không tên
Sừng sững đó thi gan cùng khí hậu
Chất lượng xấu chẳng khác gì bản án
Thế gian này đếm được mấy kỳ quan?

CẢM HỨNG TỪ VĂN MIẾU

Ngàn năm văn vật đất Thăng Long
Quốc túy còn đây với Nhị Nùng
Cửa Không đôi phen mưa nắng giải
Sân Trình mấy lớp cỏ rêu phong
Trái bao thế kỷ trơ tường móng
Biết mấy xuân thu vững cột đồng
Gió Mỹ mưa Âu dù đổi mới
Con nhà Tử Giám vẫn thờ chung

***

Ngàn năm văn vật đất Thăng Long
Trái mấy triều nay đạo vẫn sùng
Bể học mênh mông trên đất Bắc
Rừng Nho man mác khắp trời Đông
Dấu thơm bia tạc cùng trời đất
Xứng mãi lưu danh cháu Lạc Hồng
Học mới ai ơi, nhìn ngắm lại:
Kìa Nhà Giám cũ, vẫn hoài mong.

PHỐ CỔ

Tôi đã có cả thời thơ ấu
Qua đi trong phố cổ Hà thành
Phố hẹp
    Nhà sâu
        Mái nâu
            Cửa nhỏ
Tôi chỉ thấy những tối tăm ngột ngạt
Thiếu luồng gió mát, thiếu giọt nắng vàng
Phố đông
    Nhà tối
        Mái dột
            Cửa long
Tôi đã rời xa nơi phố cổ
Đến ở nơi chót vót tầng cao
Và từ đây nhìn về nơi ấy
Mới xôn xao màu “ Phố Phái” năm nào.

ĐẾN VÀ ĐI

Khi anh tới
Đòi hoang heo hút gió
Lúc anh đi
Bao thành phố lên đèn
Khi anh tới
Phà ngang sông vát vĩa
Lúc anh đi
Cầu nổi nhịp xe qua
Khi anh tới
Người trông mưa từng hạt
Lúc anh đi
Đập xối nước trắng đồng

Anh đến không ai biết
Anh đi chẳng ai hay
Bởi vì nghề anh vậy:
Đòi gọi là THỢ XÂY.

ANH BỜM NGÀNH TA

Biết anh là “Kiến trúc gia”
Phú Ông thuê vẽ vin-la một tòa
Anh rằng “Sẽ có ngôi nhà
Vừa ý ông chủ, nhưng mà...đầu tiên”
Chủ rằng "Cậu chớ ngại phiền
Tiền đâu tôi chịu, tất nhiên chu toàn
Chỉ cần thiết kế đàng hoàng
Mô-đéc thời thượng, thật sang với đời
Miễn là cậu cứ nghe lời
Thể hiện đúng ý chịu chơi của mình”
Thế rồi lên một công trình
Ai nhìn cũng phải giật mình thất kinh
Nhà ở, hay một cái đình?
Com-lê đội nón, dáng hình quái thai
Lại còn trang trí mặt ngoài
Đá đen tầng dưới, trát mài tầng trên
Chủ nhân được dịp khoe tiền
Rào sắt uốn éo từ sân đến vườn
Ông làm cho đẹp phố phường
Hay là bôi bẩn môi trường cảnh quan?
Còn điều nữa đáng phàn nàn:
Về “anh Kiến trúc” tham lam hơn Bờm
Méo nghề vì cái niêu com!

ĐIỀU ĐƠN GIẢN

Anh chẳng hiểu sao lại tới đây
Tháng năm dan díu với nghề này
Dù ai có bảo: "Mần chi khô..."
Lặng thinh, anh nghĩ: mình thợ xây
Anh chẳng hiểu sao lại tới đây
Dãi dầu mưa gió suốt đêm ngày
Dù ai có bảo: "Này hâm thế..."
Có lẽ, nhưng mà...tớ thợ xây
Anh chẳng hiểu sao bỏ nơi đây
Xây xong chẳng ở, lại đi ngay
Dù ai có bảo: "Sao khờ thế..."
Anh cười, và nói: "Tôi Thợ Xây!"

TÂM SỰ NGÔI NHÀ TẬP THỂ CŨ

Em đây tuổi mới mười niên
 Mà trông tiêu tụy như “lên lão” rồi
 Tường hoen, mái toác nhòm trời
 Gạch bong, cửa nứt, đâu thời vàng son
 Lan can, hoa hoét đâu còn
 Cầu thang bậc lở, lối mòn khó đi
 Bếp hun mù khói đen sì
 Máng tràn, nước tắc, nói gì vệ sinh
 “Pha xát” mới thật là kinh
 Cơi nói tranh thủ từng “inh” đất vàng
 Nhà mình nội thất thì sang
 Nhưng mà thấy kệ cảnh quan láng giềng
 Xế chiều đã phải lên đèn
 Lô-gia ngăn lại, sân chen mất rồi
 Tuy em tuổi mới lên mười
 Chẳng ai chăm sóc nên người già nua
 Nhìn người, đã ngẫm ta chưa:
 Nhà nay ọp ẹp, sao xưa vững vàng!

TÂM SỰ NGÔI NHÀ CŨ

Trăm năm Em đứng ở đây
 Uy nghi, trang trọng, tràn đầy ánh dương
 Ngắm nhìn thiên hạ qua đường
 Mái tươi ngói đỏ, mảng tường vàng hoe
 Tuổi cao, sức sống tràn trề
 Tưởng vài trăm tuổi chưa về cõi Tiên
 Ngờ đâu tai họa đến liền:
 Có anh Hiện Đại chèn bên hông mình
 Chiều cao anh đến là kinh
 Trên năm chục thước, đầy mình kính nhôm
 Lêu nghêu dáng dấp anh còn
 Đứng bên lùn tịt, tôi còn là chi?
 Tình duyên một cuộc hài bi
 Ép nhau chung sống đến kỳ nào đây
 Ghé tai xin nhủ điều này:
 “ Phát triển xây dựng, nhớ ngày mai sau
 Để con cháu đỡ càu nhàu:
 Người xưa mà cũng ám đầu thế ư?!”

NHÀ CHO NGƯỜI THU NHẬP THẤP

Thoạt nghe khắp khởi mừng thầm
Phen này mình ở nhà tầng rồi đây!
Ngẫm lại, mặt mới ngậy ngậy:
Tiền đâu cho đủ trả vay mua nhà?
Tiền ăn còn chẳng kiếm ra
Tiền con trọ học, tiền bà ốm đau
Cuối cùng, làm bầm thế này:
Nhà thu nhập thấp vô tay người nào?

TÂM SỰ THÙNG RÁC CÔNG CỘNG

Ban đầu tôi đứng nơi đây
Xanh dương màu nhựa, tựa cây bên đường
Ngắm nhìn đường phố thân thương
Về đêm mấy chị Môi trường thăm nom
Rác rưởi gọn ghẽ trong hòm
Nắp đây chặt chẽ đâu còn mùi hôi
Khách qua thì tiện quá rồi
Bao bì, giấy má tôi thời đón ngay
Thế rồi... bỗng tới một ngày
Thùng không đầy nắp, phô bày rác lên
Mọi người đổ tiếp bên trên
Thân tôi bê bết lấm lem một hồi
Mưa to lại trút xuống rồi!
Nước tràn, ô nhiễm, đâu còn là tôi
Nặng lên, rác lại bốc mùi
Khiến người qua lại, kêu trời bước nhanh
Thế là người đẹp “Thùng Xanh”
Biến thành phế liệu, thân phanh bãi ngoài
Tiện đây hẳn nhủ mọi người:
Không có ý thức làm đời mất vui!

TRUNG HOA DU KÝ

CHÀO CÁC THÀNH PHỐ
TẠM BIỆT HÀNG CHÂU
QUA TIỀN ĐƯỜNG
VÌ SAO CỦA TA

CHÀO CÁC THÀNH PHỐ

Đón ta tới trong một ngày còn âm
Bắc Kinh ơi! Sao in đậm tình yêu
Dấu cổ xưa, còn lưu lại bao nhiêu
Cuộc sống mới vẫn như triều dâng cả
Tiễn ta đi, buổi tối trời yên ả
Chào **Bắc Kinh**, kìa tàu đã rời ga
Một tháng trời, Người đón tiếp ta
Giờ ra đi, biết bao là kỷ niệm...

*

Khói tỏa, cầu dài, dòng sông quyền luyến
Vẫy chào ta tiễn biệt lên đường
Vũ Hán ơi! Giờ ta sang Thượng Hải
Cám ơn mi đã để lại trong ta
Kỷ niệm sâu không dễ bị xóa nhòa
Hơn mười ngày, đón ta, sao nồng hậu!

*

Trên cao: gió, trời, mây lỏng lẻo
Đưa ta đi trong Vũ trụ rộng, cao
Sáng hơn sao, ở tí tặn nơi nào
Thượng Hải đó, nhiều nhà cao, có phải?
Đứng đây rồi. Ừ, đất này **Thượng Hải**
Đã nghe danh, giờ mới gặp lại đây
Dừng chân, ta ở chốn này...

12.1964

TẠM BIỆT HÀNG CHÂU

Thuốt tha vẫy gọi sóng Tây Hồ
Dặm liễu xanh xanh rú đôi bờ
Tây Hồ ngay đây sao còn ngỡ
Cảnh cũ ghi nhiều dấu tích xưa

Ta như đang ở một giấc mơ
Cảnh đẹp, lòng ta những sững sờ
Nơi đây vạn vật thanh tao lạ
Chập chùng non ngả bóng xanh lơ

Ta đã đến đây tự bao giờ
Hay là xem lại bức tranh xưa
Đông Pha, Cư Dị như gặp lại
Trong cảnh thiên thần, một giấc mơ!

Ta ở nơi đây có ít ngày
Nhưng lòng chứa chất những men say
Cảnh vật và người xinh tươi thế
Lòng ta sao nữa rút chia tay!

Tạm biệt Hàng Châu với Tây Hồ
Vài câu đâu dám sánh Bạch, Tô
Trân trọng ân tình người lữ khách
Tâm hồn vương lại sóng nhấp nhô.
12.19-64

QUA TIỀN ĐƯỜNG

Có lần qua khúc Tiền Đường
Chạnh lòng nhớ tới Đoạn Trường Tân Thanh
Nao nao dòng nước uốn quanh
Đường mòn rẽ lối, cây xanh ven đôi
Nàng Kiều đất nước ta ơi!
Về Nam, nàng đã thành người của ta
Hai trăm năm vẫn chưa nhòa:
Vì Kiều đâu khác thân là Tố Như?
Tưởng bây giờ là bao giờ?
Sông kia còn đó, nước chờ cuốn ai?
Tiền Đường sóng lặng, sông dài
Đâu Kiều? Chỉ thấy bạn chài hò vang...
1.1965

VÌ SAO CỦA TA

Trong máy bay, giữa bầu trời đen tối
Nhìn xuống kia: lấp lánh vụn vì sao
Nhỏ li ti và rải tận nơi nào
Thượng Hải đây: đô thành chào ta tới

Em yêu hỡi! Từ trên cao nhìn xuống
Như thiên thần ghé mắt ngắm trần gian
Rồi bỗng nhiên thương nhớ đến vô vàn
Đến với ta, hỡi em hằng yêu dấu!

Em yêu hỡi ! Tâm hồn ta bay bổng
Tưởng em cùng chấp cánh bay cao
Và trong rừng ngàn vụn vì sao
Bỗng rực sáng tâm hồn em chói lọi...
12.1964

THƯỞ BAN ĐẦU THƠ TÌNH

TIỄN EM
GỬI EM
MƠ THẤY EM
BẢO

TIỄN EM

Đưa em hết một quãng đường
Anh về Hà Nội, em vào trường đây
Bùi ngùi ta phải chia tay
Giờ đây thôi hết những ngày bên nhau
Đường mòn em chẳng đi mau
Sao còn dừng lại nhìn anh, lệ mờ
Anh về, bao nỗi bơ vơ
Chỉ mong lại có những giờ bên em.

14.5.1964

GỬI EM

Vì là út, nên anh không em gái
Vì hững hờ, lòng anh chẳng yêu ai
Gặp em đây, giữa mùa thu năm ngoái
Và anh từng tâm sự cùng em:
Anh thương em bằng bao nhiêu em gái
Mà yêu em hơn bất cứ một ai
Anh nói vậy mà không hề ngần ngại
Vì thực lòng, anh chẳng thể đơn sai
Em yêu ơi! Thế mà anh không được
Ở bên chung sống hết tương lai
Anh cũng chưa góp sức góp tài
Giúp em được việc chi nhỏ nhỏ
Đừng giận anh, hỡi em người yêu quý
Đừng buồn đi. Vui mãi, hỡi em yêu
Em hãy làm những điều anh chỉ
Và nhớ rằng anh sẽ mãi không quên
Những điều gì khăng khít với em yêu

Em hãy nhớ những khi ngòi tâm sự
Những câu đùa, những ý nguyền, tâm tư
Phút vui buồn, hờn giận yêu thương

Khi áp ủ hai trái tim nồng cháy
 Em đừng buồn vì chia ly xa cách
 Mà vui lên vì em đã yêu anh
 Anh cũng vui, vì chân trời xa lạ
 Trái tim em đôi lúc thoáng hình anh
 Anh muốn sống như giấc mơ kỳ lạ
 Sóng vai cùng ta chấp cánh bay cao
 Đi xa xa đến tận chốn nơi nào
 Mà chỉ có anh em mình thôi nhĩ!
 Nhưng em ơi, đó chỉ là mơ tưởng
 Vì con người, cuộc sống, phải không em?
 Mà tuổi em, cần phải sống êm đềm
 Cần vui tươi, đâu cần thêm suy nghĩ
 Thế mà anh, chính anh, người khuấy động
 Làm tuổi xuân gợn sóng, phải không em?

Giờ đây anh ước mong gặp lại
 Để ta cùng ôn lại những ngày qua
 Hoặc nếu không, thì trong thư, trong mộng
 Cũng gọi là ta tạm sống bên nhau...

21.6.1964

MƠ THẤY EM

Bên em dưới bóng cây cao
 Ngồi đây, ta nói xiết bao chân tình
 Nghiêng nghiêng nở nụ cười xinh
 Đây: trời, mây, nước chúng mình vui sao!
 Lặng yên, em khẽ nhích vào
 Ôm hôn nồng cháy, đổi trao tâm tình
 Đâu còn gió thổi chung quanh
 Đâu còn bóng mát cây xanh bên mình
 Chỉ còn khuôn mặt duyên xinh
 Ánh lên đôi mắt thông minh dịu hiền
 Bên nhau ta nghĩ triền miên
 Có đâu sống mãi vui yên thế này
 Bây giờ ta biết hôm nay
 Mai đây sẽ có những ngày xa nhau
 Lặng yên cùng chụm mái đầu
 Nỗi niềm suy nghĩ mai sau thế nào
 Bỗng đâu gió thổi ào ào
 Giật mình tỉnh dậy, đâu nào thấy Em
 Đau lòng, anh thức suốt đêm...

29.6.1964

BÃO

Xa vắng em yêu thảng lẽ rồi
Nỗi niềm ai có biết cho tôi
Xung quanh đông thế, sao vẫn vắng
Đâu có trong ngày một lúc vui
Làm sao mừng được em yêu nhi
Ba chục hôm rồi, một là thư
Đi mong tin lại, về mong tiếng
Chẳng lẽ kéo dài mãi thế ư?
Em ơi, anh muốn đổi cả trời
Để cùng gần gũi với em thôi
Bấy lâu anh vẫn hằng tâm sự:
Em, người yêu nhất của anh thôi
Bão rít ngoài kia đã mạnh rồi
Nhưng nào so được với lòng tôi!
Hoạ chẳng gặp lại em yêu được
Khi ấy trong lòng bão mới yên.

3.7.1964 – ngày bão

THƠ DỊCH
MÙA HÈ
ĐỜI LÀ BIỂN CẢ
MẸ YÊU ƠI
EM TỪ Đâu TỚI
TẠM BIỆT LÀ HẠNH PHÚC
BỨC THƯ TÌNH

SUMMER

*I long for summer's heat, and longer days
Nothing can compare to the cloudless day
And the shimmering sun across the bay
The smell of fresh lotus blooming up high
Waking up to the sunrise by the lake
On a mild, breezy summer day at home
With sleepy eyes, tired, I lay awake
Out in crowded streets. Trucks and cars roam
Summer is for the movies and midnight talks,
Late nights drives around the lake to stargaze.
Summer is for sleep-ins not alarm clocks
How the velvet sky shines, I'm so amazed
Oh time please pass by faster and faster
So I can come home to my sea aster.*

MÙA HÈ

Lại phải chịu những ngày dài nóng bỏng
Trong mùa hè khi nắng chói xuyên mây
Có cái gì để so sánh được đây
Với hương sen vương trên hồ thơm ngát
Trong ngày nóng giấc nồng hơi ngọt ngát
Phải vùng lên từ giấc ngủ chẳng xong
Chạy ra phố nơi người đông xe lăm
Đón rạng đông trong bước đi thầm lặng
Trước đêm phim và trò truyện lãng xăng
Thiền thiếp ngủ đâu ai cần biết sáng
Dạo từ hồ qua đến mạn thiên văn
Mặt trời lên lại rực sáng ánh vàng
Còn tôi mong cho thời gian trôi mạnh
Để về nhà, nơi ven biển màu xanh.

LIFE IS THE SEA

*There will be times, when you feel like on ocean tide
Breaking wild and free
But there will be times when you'll feel like a sinking
boat
Drowned in desperation and frustration
But remember,
Only a boat can understand
How immense the ocean can be once it set sails
Life, oh it's a sea
A sea of ups and downs
A sea of sunny days and stormy nights
It's about grabbing chances and talking risks
Just remember,
It's never a failure, always a lesson.*

ĐỜI LÀ BIỂN CẢ

Có những lúc
Bạn xem mình như đại dương dậy sóng
Có những khi
Bạn thấy mình như thuyền đắm biển khơi
Từ hy vọng đến tuyệt vọng đầy vơi
Nhưng rồi hiểu chính con thuyền mới ngộ
Khi buồm giương trên biển tố mệnh mông
Ôi! Cuộc đời chính là nơi biển cả
Sóng dâng cao hay bình lặng lan xa
Trong ngày nắng hay đêm nhòa đông bão
Là cơ may để mạo hiểm vượt qua
Đừng bao giờ xem như điều thảm bại
Mà chính là bài học quý cho ta.

HEY MOM

*Your eyes, they are like the deep bleu sea
They see right through me
Your smile, it's like the moon
Shimmering and alluring like summer's afternoon
You're sun, the moon and all the stars
That like up and guide me home
The warmth of your hug
It's the safest place I'll ever be
Your love for me, it's unaginable
Your patient for me, it's impeccable
Hey mom,
It may not like you all the time
But I love you always
Even though I never say it enough.*

MẸ YÊU OI

Mắt mẹ sâu tựa biển xanh
Cái nhìn thấu suốt lòng lạnh của con
Mẹ cười đâu khác trăng non
Chiều hè quyến rũ vẫn còn lung linh
Vàng dương, ánh nguyệt, kim tinh
Sáng lên dẫn dắt con mình tới nơi
Ghì chặt, lòng mẹ tỏa hơi
Bên người con thấy thanh thoi cuộc đời
Tình yêu mẹ trao cho rồi
Sao mà chê được, đâu thời nhạt phai
Mẹ ơi! Ngay lúc giận hoài
Con vẫn yêu mẹ, lời nào xứng đây?

WHERE I'M FROM?

*I'm from a small S- shaped country,
 Deep in the heart of South East Asia
 I'm from early mornings of silent fog,
 With merchants and workers from outskirts of the city
 Speeding their way into Hanoi markets
 Clogged with traffic, the day begins in dust and noise
 I'm from summer days bike rides,
 Racing with the wind, as it rushes through West lake
 I'm from those drilly winter nights,
 Walking under the warm fluorescent light of Tran Phu
 street
 With the breeze of roasted chesnut passing by
 I'm from the sweet taste of mango, dragon fruit and
 sapodilla
 I'm from lotus blooming in Ho Tay lake,
 Radiating the vibrant colors of pink and green
 And the sound of cricks chirping in the fresh cut grass
 I'm from diapharms mosquito nets in the humid
 atmosphere
 I'm a child of winter, but in love with summer.*

EM TỪ Đâu TỚI?

Trên mảnh đất S nhỏ bé
 Ngay trong lòng Đông Nam Á thân thương
 Em đi từ lúc sáng mờ sương
 Đồng hành với những người buôn, kẻ thợ
 Từ ngoại thành đổ xô vào các chợ
 Nơi nội thành của Hà Nội thủ đô
 Họ vội vã trên con đường đầy bụi
 Và ồn ào nhưng vẫn chịu vượt qua
 Em cưỡi xe nhăm Hồ Tây xuyên ngã
 Trong tiết trời của lạnh giá mùa đông
 Em cũng dạo dưới ánh đèn nê ông
 Đường Trần Phú, nơi phố phường gió lộng
 Nơi cây tía đầy hương thơm quả mọng
 Nào hồng xiêm và cả loại xoài thơm
 Em đến từ đầm hoa sen nở sớm
 Trên Hồ Tây cùng khoe sắc, phô tươi
 Nào xanh, đỏ màu lung linh ngời sáng
 Và dế kêu trong đám cỏ ven hồ
 Em còn đến từ tám mùa phòng hộ
 Chống muỗi trong mùa ẩm, lạ không
 Và em, là đứa trẻ của mùa đông
 Nhưng ưa mùa hạ, nắng xôn trắng đường.

ADIEU SOIS HEUREUX

*Toi qui n'as pas voulu de moi
Toi qui n'avais pas confiance
Toi qui ne m'as pas ouvert
Toi qui ne m'aimes pas*

*

*Toi qui n'as pas voulu comprendre
Toi qui n'as pas voulu m'attendre
Toi qui passais sans me voir
Toi qui ne m'aimais pas*

*

Refrain:

*Adieu sois heureuse
Adieu et bonne chance
Avec celui que ton coeur à choisir
Adieu, sois heureuse
Adieu et bonne chance
Avec celui qui t'emmène, aujourd'hui*

*

*Toi qui n'as voulu de moi
Toi qui n'avais pas confiance
Toi pour qui j'ai tant chanté
Toi pour qui j'ai trop pleuré.*

TẠM BIỆT LÀ HẠNH PHÚC

Em, người chẳng thiết chi tôi
Em, niềm tin cứ lặng trôi trên đời
Em, người xa lánh tôi rồi
Em, người chẳng biết yêu tôi chút nào

*

Em, người chẳng muốn hiểu chi
Bởi trông đợi có can gì tới em
Em, người đâu có ngó xem
Vì em chẳng biết yêu tôi chút nào

Điệp khúc:

*Tạm biệt mà lại vui đây
Tạm biệt mà có cơ may thế này
Trái tim lựa chọn được ngay
Người yêu dẫn dắt trong tay bây giờ*

*

Em, người chẳng thiết chi tôi
Em, niềm tin cứ trôi qua cuộc đời
Em, tôi ca ngợi hết lời
Em, người tôi khóc thấu trời bấy lâu.

**LETTRE D'AMOUR D'ALFRED DE MUSSET
ET DE GEORGE SAND**

ALFRED DE MUSSET :

Quand je vous fais, hélas! un éternel homage,
Voulez vous qu'un instant je change de langage,
Vous seule possédez mon âme et mon Coeur,
Que ne puis-je avec gouter la vrai Bonheur
Je vous aime, ma belle, et ma plume en délire
Couche sur ce papier ce que je n'ose dire
Avec soin, de mes vers, lisez les premiers mots,
Vous sauriez quel remède apporter à mes maux.

GEORGE SAND:

Cette faveur que votre ardeur réclame
Nuit aussi à l'honneur mais répond à ma flame!

**BỨC THƯ TÌNH CỦA ALFRED MUSSET
VÀ GEORGE SAND**

ALFRED DE MUSSET:

Khi gặp nhau: đã đời dâng hiến
Nào mong anh thoát biển giông rồi
Em toan riêng chiếm cuộc đời
Muốn luôn Hạnh phúc quá trời với anh
Ngủ ru bút thành trang thơ mới
Với tâm tình khó gọi lời ra
Anh mong em đọc ngâm nga
Thế là phương thuốc chữa ta hết sầu!

GEORGE SAND:

Tối huệ cho những thỉnh cầu
Nay em bén ngọn lửa đầu cùng anh!

THUẬN NGHỊCH ĐỘC

MƯA THUẬN GIÓ HOÀ

ĐỌC XUÔI:

Xa trải nắng mùa ánh sáng tươi
Tháng năm vui hát khúc ca lời
Ngàn non chốn cũ trời xanh biếc
Lá rụng mùa mưa nước đắm người
Ca xướng đến cùng lên bến đò
Thấu trời hoa nở cảnh Xuân chơi
Ta cùng đón đợi mùa tươi sáng
Mà lặng gió thêm đẹp cảnh trời

ĐỌC NGƯỢC :

Trời cảnh đẹp thêm gió lặng mà
Sáng tươi mùa đợi đón cùng ta
Chơi Xuân cảnh nở hoa trời thấu
Đợi bến lên cùng đến xướng ca
Người đắm nước mưa mùa rụng lá
Biếc xanh trời cũ chốn non ngàn
Lời ca khúc hát vui năm tháng
Tươi sáng ánh mùa nắng trải xa.

20.9.2016

KHAI BÚT NĂM MỚI

**XUÂN CANH THÌN, TÂN MÃO, GIÁP NGỌ,
BÍNH THÂN, ĐINH DẬU**

LỄ & TẾT

KHAI BÚT MỪNG XUÂN CANH THÌN

C ó một mùa Xuân tuổi sáu hai
A i mà không có phút cảm hoài
N ăm tháng trôi nhanh ngoài thiên kỷ
H ằng mong Hạnh phúc, chí chẳng phai
*

T hời thế đổi thay vẫn chuộng tài
H ôn hoàng vừa xuống, lại ban mai
Ì ảm tiếng trống giao thừa đó
N hạy tiếng pháo xưa, vẫn Tết ai ...
*Mông một Tết Canh Thìn
5.2.2000*

Khai bút Xuân Tân Mão

Này năm Tân Mão đã đến rồi
Bảy tư xuân lại lá còn tươi
Sự nghiệp không lo mà vẫn tới
Gia đình êm ấm đẹp thêm đời
Mười lăm năm nghỉ làm theo lịch
Cũng bấy nhiêu năm bận thân mình
Dăm ba công việc vui là chính
Mấy quyển sách in góp mấy lời
Chỉ mong mãi mãi mùa Xuân tới
Mầm lá xanh tươi thắm sắc đời.

*Mông ba Tết
5.2.2011*

KHAI BÚT XUÂN GIÁP NGỌ

Hoa đào, tulip, với thủy tiên
Đông tây kim cô kết nên duyên
Hồng, đỏ, trắng ngần cùng khoe sắc
Hạnh phúc cuộc đời ắt đẹp thêm.

Mông 1 Tết Giáp Ngọ

KHAI BÚT XUÂN BÌNH THÂN

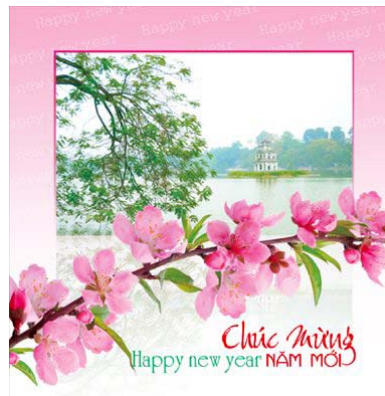
HOA nào tô thắm hai miền
ĐÀO, mai Nam Bắc cũng thuyề Việt Nam
NĂM qua thời tiết dờ dang
NGOÁI nhìn mà ngại cho làng trồng hoa
CÒN hoa, còn Tết mọi nhà
CUỜI vui sắc thắm vẫn là vì hoa
GIÓ mưa mong được thuận hòa
ĐÔNG về Tết đến, nhà nhà mừng vui!

Mông một Tết Bình Thân

KHAI BÚT XUÂN ĐINH DẬU

Đinh Dậu tới rồi, chẳng còn lâu
Tám mươi tuổi chẵn, chẳng phải cầu
Xuân Hải, Huy Côn, hai "Mậu" Hồ
Góp vần chung ý, nặng tình sâu ...

CÓ BAO NHIÊU LỄ TẾT CỔ TRUYỀN?

Đầu Xuân mách bạn thế này :
Cổ truyền lễ tết, tháng ngày trong năm
Khai hạ là tết trước rằm
Tháng giêng mùng bảy đánh năm cây nêu
Thượng nguyên là tết Phật kê
Đến chùa lễ bái, cầu siêu mọi nhà
Rồi đến mùng ba tháng ba
Là tết **Hàn thực** dân ta đã từng
Trôi, chay hai thứ bánh thường
Dâng lên cúng lễ, bái đường gia tiên
Tháng này ta chớ lãng quên
Thanh minh tảo mộ khắp miền nghĩa trang
Xuân qua, hạ mới ghé sang
Lệ “*giết sâu bọ*” mùng năm tháng nào?
Tháng năm, **Đoan ngọ** tết vào
Khuất Nguyên thuở ấy ai nào nhớ đâu?
Tháng bảy chẳng cứ nghèo giàu
Toàn dân “*Xá tội vong nhân*” ngày rằm
Tháng tám, ăn bánh nghênh trăng
Trung thu tết của muôn ngàn thiếu nhi
Trùng cửu là lễ tết gì?
Mùng chín tháng chín đâu bì vùng cao

Lại còn **Trùng thập** thế nào?
Chè kho, bánh trái biếu chào người thân
Hạ nguyên lại đúng ngày rằm
Tháng mười com mới, mừng thăm nhà nông
Tháng chạp nhớ “*Tết ông Công*”
Hăm ba ngày ấy Táo quân châu trời
Tuần sau, Tết lại đến rồi
Nguyên đán, *Tết Cả*, có người gọi thay
Chẳng ai quên được tết này
Mùa màng vừa rứt, vui ngày Tân Xuân!

*

Rồi *Người xây dựng* ra quân
Công trình hoàn tất, mừng Xuân bốn mùa.

T/c Người Xây dựng số Tết Kỷ Mão (1999)

THƠ NGUYỄN XUÂN HẢI

Bút danh Xuân Nguyên, Hải Anh, Ngọc Trang, Xuân Hải

Mobile: 0913525415 Email: nguyenxuanhai38@gmail.com

Nguyễn Xuân Hải & Nguyễn Thị Hạnh

Kỷ niệm 50 ngày cưới

**Mới đây đã năm chục năm rồi
Bao ngày sướng khổ vẫn vui tươi
Cùng nhau bước tiếp đoạn đường cuối
Vô lo vô nghĩ sống thanh thoi.**

1967-2017 **50**

THƠ TÔI

Thơ tôi thật chẳng ra gì
Ai mà cố đọc tôi thì biết ơn
Khen chê tôi chẳng bận tâm
Miễn sao hiểu được tâm lòng của tôi
Cho dù vật đổi sao dời
Tình tôi vẫn ấm như trời sang xuân.

HAI BÀ CHÁU BÊN BIỂN SÀM SƠN

Tặng TN &KT

Biển xanh như biển
Sóng trắng như sóng

Như một công trình tuyệt tác
Nở nang, hồng trắng, cân đối và tràn nhựa sống
Không có gì có thể đẹp hơn
Ồ đừng thẹn, chú không có cái nhìn đen tối

Như một cành cây khô
Dúm dó, đen đui, nhăn nheo và run lẩy bẩy
Không có gì có thể buồn hơn
Ồ đừng ngượng, cháu không có cái nhìn ái ngại

Ôi thời gian, sao tai quái
Bốn mươi xuân sau, người chuyển cháu lên bà
Năm xương tàn nằm dưới lòng đất
Hơi nước hoà vào mây trời và biển cả
... Bao la
    quy luật của tạo hoá

Biển xanh như biển
Sóng trắng như sóng.
Ngày 20.6.1988

NỖI LO CỦA NGƯỜI CHA

Tặng con trai thời thơ ấu

Ba được Người dạy dỗ
Thẳng băng như cây gỗ
Bây giờ đã lữ cỡ
Khó bề uốn cong queo

Lại nếp cũ ba theo
Giám con trong phòng kín
Vì ba hằng lo sợ
Đòi làm hỏng đòi con

Tiền ăn sáng mẹ cho
Con nhịn đói để dành
Tiền mừng tuổi bà cho
Con tập trung mua sách

Trang giấy rèn nhân cách
Tri thức cộm chông cao
Dây theo kính con đeo
Con không biết cong queo
Ba tự hào như thế
Con không ưa quỳ gối
Con chưa từng gian dối
Ba sung sướng biết bao

Bữa cơm mẹ dọn ra
Chông chờ mấy quả cà
Bỗng dưng ba lo sợ
Tương lai con của ba
Ngày 21.7.1988

NUỚC - DÂN - NUỚC

*Nhân tham quan nhà máy nước An Dương Hải Phòng
vào ngày 7-8-1988*

Dân cần nước
Không như Nước cần dân
Nước sạch dân mạnh
Nước lành dân khoẻ
Nước bẩn dân yếu
Nước độc dân ốm

Không có dân vẫn có nước
Không có Nước vẫn có dân
Không có dân không có Nước
Không có nước không có dân

Trăm năm một kiếp người
Ngàn năm người cần Nước và nước
Vạn triệu năm nước trường tồn cùng đất
Muốn nước sạch phải có nhà máy nước

Có lắng có lọc có làm trong
Có khử sắt có pha phèn
Có thuốc khử trùng mạnh
Có vậy nước mới lành
Và dân sinh mới mạnh
Nhưng nước sạch do dân làm sạch
Nước muôn mạnh cũng phải qua dân
Và **Nước** cũng phải chịu quá trình
Lắng lọc và khử trùng như nước.

8. 1988

SAPA

Réo rất khèn Mông,
thời nước trắng chảy tràn Thác Bạc
Trên Sân Mây, sơn nữ ca,
du khách buồn man mác
Sừng sững Hàm Rồng,
đón Cổng Trời rộng mở
Núi tắm mưa, thắm xanh màu cây cỏ
Khói lam chiều, hương lan
quyện thơm mùi ngô nướng
Gió cuốn sương mù
quần quít bước chân đi
Thành phố trong sương,
ôi Sa Pa, đẹp đến diệu kỳ.
Người Xây dựng số 8/2002

EM LÀ AI?

*Tặng những người làm nghề Chiếu sáng Đô thị,
nhân Quốc khánh 2-9 năm 2006*

Anh hỏi, em là ai?
Em thẹn thùng hỏi lại
***

Đó Anh biết Em là ai?
Chỉ biết, Em không là đom đóm,
Lập lòe giữa đêm khuya,
Soi mặt người chẳng tỏ,
Chỉ xuất hiện những đêm hè.
Chỉ biết, Em không là mặt trời,
Chiếu chói chang mùa hạ,
Chiếu rát mặt mùa thu,

Em không là bình minh sáng tỏ,
Cũng không hẹn đến trước hoàng hôn.
Chẳng quản chi đông tố,
Cùng bão táp mưa sa,
Chẳng ngại mùa lạnh cóng,
Em đứng suốt đêm đông.
Canh cho mặt trời ngủ.
Giúp chị Hằng khi mây che phủ.
Đầu giờ, giao ca cùng Sao Hôm,
Cuối giờ, giao ca với Sao Mai.
Em vẫn đợi Anh hoài,
Bốn mùa theo năm tháng
Dòng người vẫn mãi đi,
Dòng đời vẫn trôi đi,
Còn Em thì yên đó.

Vui làm đẹp, say góp yên cho đời

***

Em là ai mà yêu quá đi thôi.

Tạp chí Chiêu sáng Đô thị số 4/2006

HAI LẦN LÀM MẸ

Trường ca tặng vợ

Thời trẻ, hai lần đau mỏ đê
Được hai chàng trai
Kháu khinh, bụ bẫm
Ngày đêm chăm bẵm
Nuôi con một mình

***

Anh nhớ năm Mậu Thân ⁽¹⁾
Năm em tròn hai Giáp
Đưa em bằng xe đạp
Đi Hộ sinh Đội Cán
Tối về cơm độn sắn
Đêm trần trọc không yên
Sớm hôm sau vừa đến
Bảo đẻ khó, đã cho đi viện
Xách cặp lồng, ngơ ngác, bơ vơ
Chạy vào viện, lại phải đợi giờ
Em một mình vượt cạn
Chăm sóc nào có ai
Cảnh nghèo chung lúc đó
Chỉ mua được quả cam
Đem vào thăm vợ đẻ
Quả cam lại chia sẻ
Cho người đẻ giường bên

***

Con mới được ít ngày
Đã đi lên Lào Cai
Lắc lư toa tàu hoả
Guồng bao nổi nhớ thương
Đò ngang dẫn tới trường
Tan giờ trên lớp giảng
Suối Bo nhuộm nắng vàng
Tay xách nước, tay bồng con
Đốc núi trơn đường mòn
Mái nhà tranh xiêu vẹo
Nền đất thấm sương đêm
Đèn dầu lay lắt sáng
Lúc chằm bài, khi soạn giáo án
Dạy giáo sinh trở thành thầy cô
Mảnh đất tuy đã cằn khô,
Đã trôi lên su hào bắp cải
Cơm rơi vãi phần chị gà mái
Trả ơn cho những quả trứng tròn
Giã gạo nướng, nấu cháo nuôi con
Bếp lửa đỏ bập bùng khói toả...

***

Con thứ hai lại được phước ban
Nhưng lại đúng vào thời lửa đạn
Năm Nhâm Tý⁽²⁾ đến cùng bom Mỹ
Dắt, bế con sơ tán lại đi...
Lại đào hầm, lại tránh bom bi
 Gian nan cuộc sống đâu thể tả

* **

Rồi tháng ngày cũng sớm trôi qua
Các con thành bố, em thành bà

***

Tưởng đã qua đi con vất vả
Được đến ngày nhàn hạ thanh thoi
Sự kiện này cũng rất đáng vui
Nhà anh hai đều đi tiến sỹ
Vợ ở Nhật, chồng thì ở Mỹ
Con trai đầu tròn 5 tháng tuổi
Bố mẹ gửi lại ông bà nuôi
Nay, lần thứ hai em làm mẹ
Sống bên em, anh mới vỡ lẽ
Làm mẹ thật chẳng dễ chút nào
Làm mẹ thật mới khó làm sao

Nhớ ti mẹ, cháu khóc hoài khóc mãi
Lấy ti bà thay tạm cho nguôi
Lừa cho cháu ngủ gà ngủ gật
Thay ti bình cho được no nê
Có nhiều đêm cháu đã ngủ yên
Nhưng bà lại vẫn thức thâu đêm
Viết cho kịp để xong cuốn sách
Em chẳng giáo sư, chẳng tiến sỹ
Chỉ luôn khiêm tốn cái cử nhân
Gần ba mươi đầu sách đã in
Làm rạng thêm cho nhà xuất bản

***

Tuy đang còn ở xa
Hai con cũng nhận ra
Hơn nửa bằng Tiến sỹ
Để phần riêng tặng bà.

- (1) 1968: Tổng tiến công nổi dậy dịp Tết Mậu Thân
(2) 1972: Mỹ ném bom rải thảm Hà Nội dịp Giáng sinh.

Tạp chí Ánh sáng và Cuộc sống
Xuân Đình Hội 2007

BAO GIỜ CHO ĐẾN KIẾP SAU!

Tặng Trần Hoài Thanh

Một chàng sinh viên tên H tình cờ gặp cô nữ sinh tên T tại bến đò Hồ, sông Đuống. Họ quen nhau, có tình cảm với nhau. Cuộc chiến và cuộc đời đã khiến mỗi người mỗi ngã. Rồi cũng tình cờ 50 năm sau họ lại liên lạc được với nhau. Nhân dịp cô nữ sinh ấy tròn 70 tuổi, chàng sinh viên nọ đã có bài thơ chúc mừng và nhận được thơ đáp lại.

Thơ mừng

Bảy mươi tuổi vẫn chưa già
Xem ra chưa hết đậm đà sắc xuân
Trẻ lâu chính ở tinh thần
Nghĩ suy thoáng đạt muôn phần vui tươi
Như em, trọn vẹn cuộc đời
Việc nhà việc nước xong xuôi hết rồi
Bây giờ cứ việc thanh thoi
Làm thơ, bình phú cho đời phong lưu.

***

Bao giờ cho đến kiếp sau
Tìm cô gái ấy, rủ nhau lên đò
Mênh mông sóng vỗ đôi bờ
Nhớ về bến đó để chờ để mong

Thơ đáp

Thôi thôi! Đừng nói lấy lòng
Kiếp này chẳng gặp còn mong kiếp nào
Đất thì rộng, trời lại cao
Những điều mong ước... thả vào hư không
Kiếp sau đâu có mà mong
Tự ru là để yên lòng mà thôi
Xưa nay “ván đóng thuyền” rồi
Đành cam phó mặc... thuyền xuôi theo dòng...
Nghĩa tình “Thuyền – Bến” mãi trong
Đậm màu thắm sắc, tim hồng vàng son
Trường sinh cùng với nước non
Cùng núi cao vút cùng con sông dài.

TC Người Xây dựng Tháng 2/2011

MỪNG CHÁU LILY TRÒN MỘT TUỔI

(Cháu nội sinh 3-5-2010 Năm Canh Dần - Tuổi Hổ)

Li ly, cháu yêu quý
Sinh ra trên đất Mỹ
Vào ngày ba tháng Năm*
Mọi người gọi là Mây
Để được nhiều vận may

Cháu là vầng trăng sáng
Cháu là nụ hồng tươi
Tự hào của cả nhà
Niềm vui của ông bà
Hạnh phúc của mẹ cha

Bước đi chưa vững vàng
Cháu đã về Việt Nam
Thở khí trời quê mẹ
Được bao người chở che
Dấu quốc tịch Hoa Kỳ
Đừng quên mình người Việt
Nơi xóm làng tha thiết
Nơi ông bà mẹ cha
Đang ngày đêm vất vả
Nơi đất nước khôn, khó
Còn bao người nghèo khổ

Nơi đất Việt của ta
Nuôi cháu mau khôn lớn
Mai này có đi xa
Đừng quên quê nhà nhé!

* Tháng Năm tiếng Anh là May

Tháng 5.2011

PHŨ PHÀNG

Chia tay em không một lời tiễn biệt
Còi tàu rúc mà chẳng thấy bóng anh đâu
Rồi mai đây trên vùng cao giá rét
Ai người sưởi ấm trái tim em.

Anh hỡi anh, bao lời hứa hẹn
Mà giờ đây bay mất đâu rồi
Đau lòng em lắm anh ơi!
Chẳng lẽ tình ta tan nhanh thế.

Mối tình đầu, ôi biết bao kỷ niệm
Trao cho anh nụ hôn cuồng nhiệt
Em đã nghĩ tình ta là bất diệt
Vậy mà chỉ có thể sao anh?!

Anh bỏ em, nơi vùng sâu xa thăm
Để đi tìm hạnh phúc trong lụa nhung
Áo trắng* ơi! Xin đừng quên em nhé
Hãy nâng đỡ ta đi suốt cuộc đời này.

Tháng 5. 2014

* M là nữ bác sỹ, vì nhận công tác trên vùng cao hẻo lánh mà bị người yêu ở Thủ đô ruộng bỏ, chị lấy nghề nghiệp làm niềm vui.

TÌM CÁI ĐẸP

Ta đi tìm cái đẹp
Chỉ vì ta ngưỡng mộ
Để rồi ta tôn thờ
Để cho ta mong nhớ

Muốn chiêm được cái đẹp
Phải hoàn thiện thân ta
Khi cái đẹp về ta
Nó không còn đẹp nữa
Cứ để ở xa xa
Cái đẹp còn đẹp mãi.

*Trích thơ trong tiểu thuyết "Chưa trọn một kiếp người"
Tháng 6. 2014*

LỜI KHUYÊN NGƯỜI ĐẸP

"Anni ơi! Xin hãy giữ mình
Đừng dễ dãi quá có người khinh
Xa xôi gửi đôi lời nhắn nhủ
Học hành đỗ đạt để thành danh"
Tháng 6. 2014

Trích thơ trong tiểu thuyết "Chưa trọn một kiếp người"

TIỀN CHÙA

Xưa

Của chùa là cái của ta
Không tiêu cũng thiệt, không chơi cũng già
Tiền chùa không phải tiền nhà
Chia nhau cho hết miễn là phân minh.

Nay

Của chùa là thuế của dân
Ai mà động đến cắt gân có ngày
Tiền chùa đâu của chúng bay
Là tiền đóng góp dựng xây nước nhà
Yêu dân yêu nước chúng ta
Người người cần kiệm nhà nhà yên vui.

Tháng 6. 2014

BÀI THƠ VÀN Ỉ

Nhân ngày Nhà Báo 21- 6- 2014 lúc đàn khoan 981 đang xâm phạm vào thêm lục địa của VN

Nhà báo năm nay chẳng có gì
Dăm quả vải, xin mời - xoi đi
Ăn rồi ngọt giọng ta một chí
Giàn khoan kẻ cướp phải xéo đi
Nếu bay cậy khỏe cứ nằm lì
Ta sẽ đưa người ra công lí
Để toàn thế giới vạch mặt mi
Trơ trẽn, hung hăng thật vô sỉ
Ăn gian nói dối, địch thị mi
Lại còn ra vẻ tình hữu nghị
Chữ vàng chữ bạc chữ chi chi
Nghe sao đặng, những lời nhảm nhí

Vu không, la làng đồ con khỉ
Tin ở mi ta sẽ gặp nguy
Thoát Hán^(*) là việc cần làm đi
Nhưng không nôn nóng, phải kiên trì
Bởi ta từng ngàn năm bị trị
Muốn thoát ngay cũng chẳng dễ gì

***

Tin dân, ta vững bước đi
Tương lai còn đó có gì phải lo.

^(*) Không bị lệ thuộc, vẫn giữ tình giao hảo giữa 2 dân tộc.

THƠ VUI TOÀ SOẠN CUỐI NĂM

Trên đường Cầu Giấy - Cơ quan
Hải ta hứng chí liền làm bài thơ

***

Thơ rằng:
*Tết về nhớ lắm Bác Hồ ơi!
Văng vẳng bên tai tiếng của Người
Cần kiệm chính liêm đừng quên nhé
Phong ba bão táp quyết ra khơi
Nước giàu dân mạnh cùng tiến tới
Dân chủ công bằng ai cũng vui
Nhớ lời Bác dạy, Bác Hồ ơi!
Chúng con tạc dạ, quyết vâng lời*

***

Nghĩ mình tài giỏi thần đồng
Chưa đầy năm phút đã xong một bài
Cậy quyền sắp xếp ngược xuôi
Đưa lên trang nhất cho đời lên xuân
Đọc thơ, Chinh¹⁾ mới tàn ngàn
Thơ gì lung củng chẳng vắn chi chi
Khách quan, lại chẳng mất gì

Chinh đưa Phàm²⁾ đọc xem Thi³⁾ thế nào?
 Phàm giương mục kính, thì thảo:
 Thơ gì cổ thể ai nào muốn xem.
 Hải nghe, chẳng thấy ai khen
 Rút lui tức khắc, chẳng thêm câu nào.
 Nghĩ mình thuộc loại tâm phào,
 Giá như để dưới chen vào trang thơ
 Rồi Ban biên tập làm ngơ
 Nhưng vì tham quá ai ngờ
 Đưa lên trang nhất, nên cơ sự này!

¹⁾ *Tổng biên tập*

²⁾ *Biên tập viên*

³⁾ *Thi là Thơ*

Tháng 1. 2015

TỰ AN ỦI

Mười ông quá tuổi, chín ông về
 Một ông ở lại làm bề tôi trung
 Chốt đi chốt lại cuối cùng
 Tứ trụ chọn được ba ông, một bà
 Một bà không trẻ, không già
 Mắt tình lúng liếng, đậm đà sắc xuân
 Chín ông ngồi tiếc tàn ngần
 Lực quyền sắp hết, là dân thôi mà
 Ghế ngồi chủ toạ, vinh hoa
 Mặt buồn như thể trong nhà có tang.

***

Hoa cười, nụ nở, xuân sang
 Cuộc đời ngắn ngủi, mơ màng tiếc chi
 Vui lên, nuôi tiếc nỗi gì
 Đức Phật dạy: tham sân si chẳng màng
 Những ngày còn lại vẫn sang
 Chữ NGUYÊN to lắm, đàng hoàng như vua.
 Về hưu tuy hết tiền chùa
 Nhưng vui vui lắm chẳng thua anh nào.

28. 1. 2016

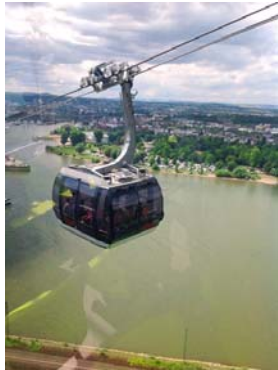

**CHÀO FANSIPAN -
CẢM ƠN NGƯỜI XÂY DỰNG**

Tặng Sun Group

Fansipan đây rồi
Mây trời bảng lảng
Bát ngát bao la
Ta đã trèo lên trên đỉnh nóc nhà
Của xứ Đông Dương thuở ấy
Nơi chỏm đầu của dãy
Hoàng Liên Sơn hùng vĩ thân thương

Fansipan ơi! Để dẫn tới con đường
Ba ngàn một trăm bốn ba mét độ cao
Với sức ta nào có đi được
Cùng đồng nghiệp trong cabin
đường cáp treo dốc ngược
Ta bay lên như phi thuyền lao vút trên trời cao
Vượt qua hơn sáu ngàn hai trăm mét
Sáu trụ chính, móng bám sâu vào lòng đá
Đây bản Mường Hoa
thấp thoáng bên ruộng bậc thang xanh ngát
Đây dòng Thác Bạc chảy dài trong khe suối quanh co
Núi tắm hơi sương, thăm sâu màu hoang dại
Mỗi cánh chim bay
là đậu trên cành mai
Cảm ơn Người Xây dựng
Nâng ta lên cốt cao độ ba ngàn
Còn số lẻ ta đâu có ngán
Lại cảm ơn, người còn xây tròn chẵn
sáu trăm bậc đá để ta trèo
Thở dốc, nghỉ chân bên ngôi chùa người mới dựng
Để xin thêm năng lượng nơi đức Phật từ bi
Lại leo, oxy thiếu vẫn cứ trèo
Mỗi gối ừ tai, tim đập mạnh
Cheo leo trên từng bậc dốc
Gió cuốn sương mù quấn quít bước chân leo.

Len lỏi trên đường dây treo
Bao thùng phuy xi măng, cát, đá, sỏi
Hối hả, hành quân theo hàng dọc
Như đàn kiến tha mồi về làm tổ
Mùa xây dựng đang nở rộ
Không để chậm trễ lỡ thời cơ

***

Ta đã từng xây bao công trình tầm cỡ
Chưa thấy đâu kỳ vĩ như nơi đây
Fansipan ơi! Yêu biết mấy
Ta đã đứng bên em mà còn ngỡ như mơ.

TC Người Xây dựng Tháng 7 năm 2016

ANH TRONG TRÁI TIM TÔI

Tặng anh chị em công nhân xây dựng

Tôi biết anh thưở còn trai trẻ
Anh theo tôi, tôi theo anh, ta thương nhau
suốt cả cuộc đời
Nay tôi đã về chiều còn anh thì vẫn trẻ mãi
Nghĩ về anh lòng tôi như se lại
Mọi bon chen suy tính bỗng tiêu tan

Xa gia đình, sống trong lán tạm
Mảnh chăn đơn, không đủ ấm gió đông về
Tháng ngày quen quạt giấy, quạt tre
Đêm trần trọc oi nồng mùa hạ
Nồi cơm chín dang dở bằng gỗ mủn cốp pha

Đầu đội nắng, chân dẫm bùn hỏ móng
Lúc trèo cao chót vót trên tầng mây
Lửa hàn đêm soi sáng những hàng cây
Đã gọi lên biết bao nguồn thi hứng
Mùi vôi, sơn mới ngạt ngào thơm phức
Điềm tô cho công trình vươn mãi lên cao
Có lời ca nào mượt mà hơn thế
Bao nụ cười ùa vào căn nhà mới,
Hạnh phúc ngập tràn chào đón lúc xuân sang.

Còn anh, anh vẫn lang thang cùng năm tháng
Chẳng kể ngày đêm xây tổ ấm cho đời
Nhưng cuộc đời anh đâu có thành thời
Đời mượn nghề anh để hát cho vui
Thực cuộc đời anh còn bạc hơn vôi
Thôi đừng trách bởi nghề anh là vậy

"Thôi bớt đi đừng ca ngợi *tôi* nữa bạn đời ơi!
Lời ca ấy chẳng làm *tôi* no dạ, ấm lòng
Hãy trả lại cho *tôi* mọi thứ công bằng
Trả lại cho *tôi* những gì đáng ra *tôi*
phải có?"*

TC Người Xây dựng tháng 9 - 2016

* Nghề Xây dựng rất vất vả nhưng chế độ chính sách đối với nghề này còn nhiều bất cập

LÀM QUY HOẠCH

Tặng các Nhà Quy hoạch

Làm quy hoạch là phải tiến lên phía trước
Mắt tỏ tường để nhìn thấu tới tương lai
Làm quy hoạch cũng phải biết quay nhìn lại
Bài học xót xa, gây bao phiền toái.

Làm quy hoạch chớ có quên thực tại
Chớ viễn vông như chàng thi sỹ họ Xuân*
Đừng có "Treo" mà làm khổ nhân dân
Tồn bao công sức mà cũng tốn cả giấy mực

Vào nghề quy hoạch với biết bao háo hức
 Mỗi nét vẽ là kim chỉ đường đi tới
 Dẫn con người vượt qua vòng tăm tối
 Mảng Đỏ - Xanh đây, ôm ấp bao khoảng đất trời

Đô thị thông minh cùng nông thôn đổi mới
 Thăng cánh cò bay, chim tìm về làm tổ
 Dòng nước trong, cây xanh phủ khắp mọi miền
 Không khói bụi, không ồn ào, ô nhiễm

Quy hoạch sao không để đường tắc nghẽn
 Để phố thành sông sau mỗi trận mưa rào
 Chớ san lấp, phải mở rộng hồ ao
 Nhà cao tầng không vào nơi chật hẹp

Phải biết đâu là nơi cần làm đẹp
 Nhà quy hoạch với tầm nhìn thế kỷ
 Không lúc nào ngừng mạch suy nghĩ
 Vạch bước đi hướng tới tương lai
 Thế mới là nhà quy hoạch đại tài.

** Là thi sỹ nghĩa là ru với gió
 Mơ theo trăng và vợ vẫn cùng mây
 (Thơ Xuân Diệu trước Cách mạng Tháng Tám)*

TC Người Xây dựng tháng 9 - 2016

Ở NHÀ THUÊ

Ở nhà thuê thích làm sao
 Đi lại, ăn ở, ra vào tự do
 Hư hỏng đột nát chẳng lo
 Phôn cho ông chủ, họ lo tức thời
 Khi nào không thích thì dời
 Chuyển đi chỗ khác cho người nhẹ tênh

Làm chủ tuy có chút vinh
 Nhưng lo đủ thứ, bực mình nhiều phen
 Bán mua vất vả gian nan
 Gần ông nghiện hút thì tan một đời
 Làm chủ khổ lắm ai ơi!
 Chết đi, di chúc nhờ trời phân minh
 Chi bằng để lại chút tình
 Có gì cho hết, để dành làm chi!
 Nhà ở, cứ ở thuê đi
 Ở thuê đến chết, ra đi nhẹ nhàng.

Tháng 8 năm 2016

CÔ ĐƠN

Chiều nay bên bờ Hồ Tây
Bâng khuâng nhớ lại ngày này năm xưa
Bên em, như một giấc mơ
Nắm tay, vuốt má, em chờ nụ hôn

Lăn tăn sóng nước gió vờn
Môi hồng, răng trắng cười thâm với trắng
Em xinh chẳng kém chị hàng
Tim anh thổn thức rộn ràng niềm vui

Đâu rồi, kỷ niệm xa vời
Ai làm chia rẽ cuộc đời hai ta
Trải qua năm tháng phôi pha
Em đi xa mãi để ta một mình

Cô đơn trông trải đã đành
Nhưng sao khắc khoải năm canh đợi chờ
Ước gì đó chỉ là mơ
Sự thật đừng thể để thơ cạn lời

Cuộc đời cứ thế mà trôi
Để ta đơn chiếc lẻ loi một mình
Nhớ nhung đến thế là cùng
Gió trắng sóng nước xin đừng xa ta!

Để ta vui chút tuổi già
Sầu thương tuy cạn vẫn là cô đơn
Cô đơn trông trải tâm hồn
Hồ Tây sóng nước gió vờn tóc sương.

Hồ Tây 2-9-2016

*Hồ Xuân Hương, gió vương chiều tà
Nỗi buồn man mác ru hồn ta
Vui Đà Lạt không quên Hà Nội
Một thoáng hương thơm phớt thoảng qua*

MỪNG 30 NĂM TẠP CHÍ NGƯỜI XÂY DỰNG

Ba mươi năm là tròn một thế hệ
Mẹ¹⁾ không sữa, nuôi Anh²⁾ đâu có dễ
VẬY mà nay Anh đã trưởng thành
Khoẻ mạnh, thông minh, thật chẳng hổ danh

Ngày mới lọt lòng, Anh đen, nhoè, xấu dáng
Trên vai gầy, mẹ chăm sóc đêm đêm
Trong môi trường đục - trong pha tối - sáng
Anh vẫn tự lớn lên cùng với tháng ngày

Ba mươi năm NGƯỜI XÂY DỰNG tung bay
Trên khắp nẻo đường đất nước, nào có ai hay
Đem tri thức dựng xây cho muôn nhà, muôn ngã
Tự hào thay,
NGƯỜI PHÁT NGÔN của Tổng Hội chúng ta.

¹⁾ Tổng hội Xây dựng VN

²⁾ Tạp chí Người Xây dựng

CẦU LONG BIÊN SUY NGÃM

Tặng chị NN - KTS Việt kiều Pháp

Sông Lô sáng tác 11/2010 - Xuân Hải Update 9/2016

Thả bộ trên cầu Long Biên
Chậm rãi bước, suy ngẫm về quá khứ
Hơn một thế kỷ dòng nổi dòng suy nghĩ
Cầu Long Biên ơi! Em muốn nói điều gì?

***

Cầu vãn hằng mơ Hà Nội một ngày kia
 đẹp tựa Paris
 Sông Hồng sạch xanh như sông Seine hoa lệ
 Những phố nghèo sẽ không còn xập xệ
 Nép dưới chân cầu nhà ổ chuột tối tăm
 Bãi Giữa thành đảo xanh cây trái sum suê
 Bầy cò trắng bay về nương bóng tre xây tổ
 Bờ dốc sinh lầy bùn trơn mưa lũ
 Được kè bằng cốt thép bê tông
 Người ở bãi không còn lo chạy lụt hàng năm
 Giác ngủ bình yên, vắng vắng tiếng vĩ cầm...

Quá nửa đời người sống ở Paris
 Trong ký ức tuổi thơ mang hình cầu rồng
 bắc qua sông Cái

Vẫn đau đáu nỗi nhớ về Hà Nội
 Nhớ chợ Đồng Xuân, phố cổ
 Hàng Đào, Hàng Ngang, ga Hàng Cỏ...
 Hồ Hoàn Kiếm Rùa vàng, lịch sử sang trang.
 Chị trở về giữa mùa kỷ niệm một ngàn năm
 Hà Nội - Thăng Long trời thu trong...
 Gửi tâm tình vào cây cầu Long Biên lịch sử
 Bằng hai kỳ Festival rực rỡ
 Để cây cầu thấm đậm chất thơ
 Dầu vẫn chứa trên mình đầy vết
 đạn bom nham nhở

Chúng kiến cuộc đời đòi hỏi bao người Hà Nội
 Đã ghi đậm dấu chân những anh bộ đội
 Hùng dũng tiến về giải phóng Thủ đô
 Hà Nội rực đỏ cờ hoa năm cửa ô!

Dòng sông Hồng trôi giữa đôi bờ cát trắng
 Bãi Tự nhiên chấp mỗi tình

Chữ Đồng Tử - Tiên Dung

Cầu Long Biên nổi đôi bờ hơn một trăm năm
 Như tháp Eiffel vắt qua sông Hồng đỏ thắm
 Cho bao cặp uyên ương gắn bó mỗi tơ duyên...

Hà Nội nay đã mở rộng thênh thang
 Dầu có cả chục cây cầu hiện đại bắc qua sông Cái
 Chớ có phụ lòng *cây cầu cổ vĩ đại*
 Ai đã tìm được tương lai cho cây cầu ấy?

**Chị về đây với nhiệt tình cháy bỏng
Giữ cho cây cầu tồn tại mãi với thời gian
Biến cây cầu thành bảo tàng không đâu có
Để tự hào mãi mãi... Việt Nam.**

"THẦN ĐỒNG"

Ngỡ mình như thể "thần đồng"
Sáu bài sáng tác chỉ trong nửa giờ
Bài thể cũng gọi là thơ
Tố Như sống lại phải ngỡ ngẩn người.

LỄ CHÙA

Người ta đi lễ chùa
Xin tiền tài danh vọng
Còn tôi đi lễ chùa
Tìm bình an tĩnh lặng.

LÃO KHÔNG

"Tại gia tòng phụ
Xuất giá tòng phu
Phu tử tòng tử"
- Tử tử tòng ai?
- Tòng Không phu tử!

Lão Không ấy vậy mà khôn
Bao nhiêu con gái muốn chôn cùng mình
Những điều lão dạy thấy khinh
Mà bao nhiêu kẻ rập rình muốn theo.

NÀNG CA VE TÂM SỰ VỚI XUÂN HƯƠNG

- "Chém cha cái kiếp lây chồng chung
Kẻ đắp chăn bông kẻ lạnh lùng"

- Ước gì Bà sống như tôi
Vợ chung cho cả trăm người đàn ông
Chẳng lo gió lạnh đêm đông
Cửa nhà đầy đủ chăn bông thiếu gì
Cuộc đời cứ thế mà đi
Mặc ai, ai nói, có gì mà than
Tiền của tham nhũng, "dân gian"
Quan tham cho bớt, lọt sàng xuống nia
Có gì mà phải ăn chia
Vốn tôi "tự có", không chia tay xin!

***

- Đòi Bà khổ lắm Xuân Hương ơi!
Oán trách chi ai, oán trách trời
Bao đời phụ nữ đều thua thiệt
Thời thế ngày nay đã khác rồi

- Đòi Bà cực lắm Xuân Hương ơi!
Cái nợ ba sinh đã trả rồi
Kiếp này vẫn cứ xin làm gái
Bình đẳng bình quyền chẳng kém ai.

BÀ CHÚA KHO

Bà Chúa kho
Giữ kho
Lo cho dân no
Phát chẩn cho dân nghèo
Lo cho quân ấm
Cả đời bà liêm khiết
Ngay thẳng không quanh co
Thóc không thiếu một hạt
Vải không thiếu một phân
Phân không thiếu một lạng
Đạm vẫn đủ nuôi quân

***

Người từ Bắc xuống
Kẻ từ Nam ra
Ở khắp nước Nam ta
Người kéo lên đồng nghìn nghịt
Bao mâm cao cỗ đầy
Thịt gà luộc với bánh giầy
Ta ăn nào cho hết
Khói hương toả nghi ngút
Vàng mã đốt ngùn ngụt
Thương đàn con chen chúc
Bực lũ cháu ngu si
Chúng đến nhâm địa chỉ

Bất chợt Bà nổi khùng
Bay đến đây làm gì?
Tốt nhất là biến đi
Chẳng lẽ
    Ta là kẻ
        cho vay lãi khùng?
Nếu thật ngưỡng mộ ta
Bay cứ việc ở nhà
Lo tu nhân tích đức
Chớ buôn gian bán dối
Chớ làm điều hại người
Trời sẽ phạt các người!

Tháng 9 năm 2016

CÁ CHẾT

Ở hồ cá chết
Ở sông cá chết
Ở biển cá chết
Môi trường ô nhiễm
Con người cũng chết
Người chết chuyện hết!

Tháng 10 năm 2016

THAM NHỮNG

Tham những ông đang ở đâu?
Tiền ông rất khùng nhưng không hiện hình
Kê khai ông chẳng phân minh
Bí mật, ông chẳng trần tình cùng ai
Đến khi có chuyện, không khai
Ông đi lẩn trốn khó ai lần tìm!

Tháng 10 năm 2016

MỪNG XUÂN ĐINH DẬU

Đinh Dậu nâng ta tuổi tám mươi
Trải bao cay đắng lẫn ngọt bùi
Năm châu bốn biển đều qua cả
Nhân tình thế thái quá chơi vơi

Cái đích cuộc đời là danh vọng?
Hay tiền tài phú quý cao sang!
Ai mà nghĩ vậy đều nhằm đó
Biết sống vì người mới vẻ vang.

ĐỜI TÔI

Cảm ơn phúc lộc của trời
Cho ta được sống thành thoi mọi ngày
Rượu tuy không uống mà say
Say nghề, say bạn còn say cuộc tình

Ơn cha ơn mẹ ơn mình
Năm mươi năm ấy trọn tình sắt son
"Còn trời còn nước còn non"
Rằng anh còn sống anh còn yêu em.

Xuân Đình Dậu

ĐÓN XUÂN

Nhạc và lời: Nguyễn Xuân Hải

Thoảng gió Hồ Gươm, vương mái tóc mềm
 Sóng xô bạc đầu, cho Hồ Tây xanh
 Lú lo sân trường, trắng xanh dưới cờ
 Ngàn mây tươi nắng, chói chang bầu trời
 Rồi mùa thu bay, lá rụng bên thềm
 Cho mùa đông qua. Vững sừng đao xa
 Giữ cho quê nhà, nở hoa tươi thắm
 Đón mùa xuân sang

Bài ca HỘI XÂY DỰNG

Nhạc và lời Nguyễn Xuân Hải

Nhịp đi - Trầm ấm - Vui vẻ

Hội Xây dựng, rất là hay. Thời trai trẻ ta hăng say.
 Trên công trường xây nhiều nhà máy, nhiều con đường vượt qua
 ngàn núi sông, nhiều cây cầu để đập kênh mương máng. Cho nông
 thôn đổi mới sống đàng hoàng. Bao ngôi nhà, bao căn
 hộ tình khôi màu sơn mới, nồng ấm yêu thương trong đó
 thị rục rờ ánh đèn. Hội Xây dựng, rất là vui. Hội chuyên
 ngành, Hội tình thành, ta bên nhau cùng năm tháng. Mỗi công
 trình, chọn phương án. Ta chất chiu cho cuộc sống thanh bình. Bao đê
 tài, bao dự án. Ta nghĩ suy cho đời sống tươi vui

MỤC LỤC

	LỜI NÓI ĐẦU	3
1	Làm xây dựng	7
2	Cảm hứng Văn Miếu	8
3	Phố cổ	9
4	Đến và đi	10
5	Anh Bờm ngành ta	11
6	Điều đơn giản	12
7	Tâm sự ngôi nhà tập thể cũ	13
8	Tâm sự ngôi nhà cổ	14
9	Nhà ở cho người thu nhập thấp	15
10	Tâm sự thùng rác công cộng	16
11	Chào các thành phố	18
12	Tạm biệt Hàng Châu	19
13	Qua Tiền Đường	20
14	Vì sao của ta	21
15	Tiền em	23
16	Gửi em	24
17	Mơ thấy em	26
18	Bão	27
19	Mùa hè	30
20	Đời là biển cả	32
21	Mẹ yêu ơi!	34
22	Em từ đâu tới	36
23	Tạm biệt là hạnh phúc	38
24	Lá thư tình	40
25	Mưa thuận gió hoà	41
26	Khai bút mừng xuân Canh Thìn	43

THEO DÒNG THỜI GIAN

27	Khai bút mừng xuân Tân Mão	44
28	Khai bút mừng xuân Giáp Ngọ	45
29	Khai bút mừng xuân Bính Thân	46
30	Khai bút mừng xuân Đinh Dậu	47
31	Có bao nhiêu Tết cổ truyền	48
32	Thơ tôi	54
33	Hai bà cháu trên bãi biển Sầm Sơn	55
34	Nỗi lo của người cha	57
35	Nước-Dân-Nước	59
36	Sa Pa	61
37	Em là ai?	62
38	Hai lần làm mẹ	64
39	Bao giờ cho đến kiếp sau	68
40	Mừng cháu Lily tròn một tuổi	70
41	Phũ phàng	72
42	Tìm cái đẹp	73
43	Lời khuyên người đẹp	74
44	Tiền chùa	75
45	Bài thơ vắn i	76
46	Thơ vui Toà soạn cuối năm	78
47	Tự an ủi	80
48	Chào Fansipan, cảm ơn Người XD	81
49	Anh trong trái tim tôi	84
50	Làm Quy hoạch	86
51	Ở nhà thuê	88
52	Cô đơn	89
53	Mừng 30 Tạp chí Người Xây dựng	91
54	Câu Long Biên suy ngẫm	92
55	Thần đồng	96
56	Lễ chùa	97

Xuân Hải & Huy Côn

57	Lão Khổng	98
58	Nàng ca ve tâm sự với Xuân Hương	99
59	Bà Chúa Kho	100
60	Cá chết	102
61	Tham nhũng	103
62	Mừng xuân Đinh Dậu	104
63	Đời tôi	105
	Nhạc: Đón Xuân, Bài ca Hội Xây dựng	107

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HỌC

18 Nguyễn Trường Tộ - Ba Đình - Hà Nội

Điện thoại: 04.37161518 - 04.37163409

Website: www.nxbvanhoc.com - www.nxbvanhoc.vn

Fax: 04.38294781

Email: tonghopvanhoc@vnn.vn

Chi nhánh tại Tp Hồ Chí Minh

290/20 Nam Kỳ Khởi nghĩa - Quận 3

Điện thoại: 08.38469858 Fax : 08.38483481

Văn phòng đại diện tại Tp Đà Nẵng

344 đường Trưng Nữ Vương - Thành phố Đà Nẵng

Điện thoại - Fax: 0511.3888333

THEO DÒNG THỜI GIAN

Chịu trách nhiệm xuất bản:

NGUYỄN ANH VŨ

Biên tập:

Trình bày:

Sửa bản in: NGUYỄN XUÂN HẢI

Thiết kế bìa: XUÂN HẢI & HUY CÔN

In 800 cuốn khổ 13,5 x 20,5 cm, tại
Số ĐKKHXB: Quyết định xuất bản: Mã
ISBN: 978-604-69-0779-4. In xong và nộp lưu chiểu
tháng /năm 2016

